

ΕΡΓΟ: ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΠΥΡΡΟΥ

Παρουσίαση της μελέτης στην Δημοτική Παράταξη Ιωάννινα_2023, στις 03.01.2020

(εικ.00)

Είμαστε η Γιωργίνα Παπαγεωργίου και ο Παύλος Βλαστός, αρχιτέκτονες από τα Ιωάννινα.

Κερδίσαμε τον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για την ανάπλαση της πλατείας Πύρρου στα Ιωάννινα, με συνεργάτη τον Θέμη Ιστατιάδη, τελειόφοιτο της αρχιτεκτονικής σχολής και ευχαριστούμε την ομάδα διοργάνωσης της συνάντησης για την πρόσκληση της να παρουσιάσουμε την πρότασή μας.

Η πλατεία Πύρρου είναι η κεντρική πλατεία των Ιωαννίνων. Είναι, εν συντομία, ο χώρος μπροστά από το κτίριο της Περιφέρειας Ηπείρου.

(ΕΙΚ.0)

Παλαιότερα, ως πλατεία νοούνταν ολόκληρη η έκταση, από το κτίριο της τότε Νομαρχίας και το πλακόστρωτο του σιντριβανιού, έως κάτω στο ρολόι, και τα κτίρια της Μερραρχίας και του Δημαρχείου. Μαζί με το χώρο της Όασης του πάρκου μπροστά στο ζαχαροπλαστέιο Διεθνές και του πάρκου των Ηρώων. Ήταν μια πλατεία χωρίς ευκρινή οριοθέτηση, ρευστή και με χρήσεις συχνά αλληλοαναιρούμενες. Και πλατεία και πάρκο και κεντρική οδός κυκλοφορίας οχημάτων, μικρών, τότε, κυκλοφοριακών φόρτων.

(εικ.1)

Τότε η λεωφόρος λειτουργούσε ως συνδετήριος λώρος των επιμέρους χωρικών σχηματισμών συνθέτοντας μία ενδιαφέρουσα και μοναδική ίσως χωρική ενότητα. Άλλαξε δε τη λειτουργία της και από οδός κυκλοφορίας μετατρέπονταν π.χ. σε χώρο φιλοξενίας της "βόλτας", των Γιαννιωτών . Με την αύξηση της κυκλοφορίας, η λεωφόρος έγινε αφιλόξενη και τα επιμέρους τμήματα αποσυνδέθηκαν με αποτέλεσμα σήμερα να εννοούμε ως πλατεία Πύρρου το βατό δώμα του υπόγειου παρκινγκ, απέναντι από το κτίριο της Περιφέρειας.

(εικ.2)

Το πεδίο ανάπλασης, όπως ορίστηκε από τον αγωνοθέτη Δήμο Ιωαννιτών, ήταν ακριβώς αυτός ο εναπομείνας ελάχιστος χώρος της πάλαι ευρύτατης, διαρρέουσας και σίγουρα μοναδικής πλατείας. Γίνεται αμέσως φανερό πως ζητούμενο από το Δήμο ήταν η "ανακαίνιση" αυτού του χώρου. Ο σχεδιασμός νέας πλακόστρωσης και η προμήθεια και διαρρύθμιση του νέου αστικού εξοπλισμού του.

Θεωρήσαμε πως θα στερούταν νοήματος να προχωρήσουμε με μια διακοσμητική πρόταση ανακαίνισης και πως η πρότασή μας θα έπρεπε να είναι δομικού χαρακτήρα. Να προσδώσουμε με τη μελέτη μας στο χώρο, τα στοιχεία εκείνα που είναι απαραίτητα ώστε να στοιχειοθετείται πλατεία.

Θα ήταν άστοχο η παρέμβαση να αφορά μόνο στο χώρο δίπλα στη λεωφόρο. Η λειτουργική σύνδεση της πλατείας με το κτίριο της Περιφέρειας, που και η διακήρυξη του διαγωνισμού επιζητούσε, θα πρέπει να αναβαθμιστεί σε χωρική σύνδεση. Είναι δομικό στοιχείο της οντότητας της πλατείας η άμεση συσχέτιση και αναφορά της, στο κτίριο της Περιφέρειας που την καθορίζει και την χαρακτηρίζει στο βορειοδυτικό άκρο της. Επίσης, θα είναι ευεργετικό για το δημόσιο αυτό κτίριο, να ανοιχτεί προς το χώρο της πλατείας, όπως ο μνημειακός χαρακτήρας του το απαιτεί, χωρίς να ασφυκτιά η έξοδός του στο διευρυμένο, αυτή τη στιγμή, πεζοδρόμιο εμπροσθέν του.

(εικ.2α)

Εξ άλλου, η διεύρυνση αυτή, θα ενώσει τη νέα πλατεία με το δίκτυο των πεζοδρόμων του εμπορικού κέντρου, το οποίο τώρα σταματά ακριβώς στο κτίριο της Περιφέρειας και θα ανακαταλάβει, η πόλη, μέρος έστω, του χώρου της παλαιάς πλατείας.

Θεωρήσαμε, επίσης πως θα έπρεπε η πλατεία να συνδεθεί, με κάποιο τρόπο και με τον κόμβο του Δημοτικού Ωδείου, στο Βορειοδυτικό άκρο της πλατείας, νοτιοανατολικά του κτιρίου της Όασης. Μας φάνηκε όμως παράτολμο και δεν το συμπεριλάβαμε στην πρότασή μας. Ευτυχώς, μας ζητήθηκε από τη Δημοτική Αρχή, αμέσως με την υπογραφή της σύμβασης εκπόνησης της μελέτης και με χαρά τη συμπεριλάβαμε στη μελέτη που παραδώσαμε

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ – ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το πεδίο της παρέμβασης.

Η μελέτη μας, λοιπόν, ως πεδίο παρέμβασης θεωρεί τον χώρο που περικλείεται: βορειοδυτικά από το κτίριο της Περιφέρειας Ηπείρου, βορειοανατολικά από το χώρο του αναψυκτηρίου Όασις και νότια – νοτιοανατολικά από το υψομετρικό χάσμα που δημιουργεί η βύθιση της οδού Πυρσινέλλα. Περιλαμβάνει το “ευρύ” πεζοδρόμιο μπροστά από την Περιφέρεια και το οδόστρωμα της λεωφόρου Δωδώνης. Το Δικαστικό Μέγαρο βρίσκεται μετά την οδό Πυρσινέλλα και επηρεάζει το χώρο μόνο οπτικά με τον όγκο του.

Περιγραφή του χώρου

Ο χώρος της πλατείας Πύρου, έτσι όπως τον ορίζουμε πιο πάνω, παρουσιάζει έντονη διαρροή προς όλες τις πλευρές του, πλην της βορειοδυτικής, η οποία ορίζεται απόλυτα από το κτίριο της Περιφέρειας Ηπείρου.

Έντονο – απόλυτο αλλά όχι περικλειστο είναι και το Ν - ΝΑ άκρο της πλατείας, όπου παρουσιάζεται απότομη πτώση του υψομέτρου, με τη βύθιση της οδού Πυρσινέλλα και την αποκοπή της πλατείας από το πάρκο Κ. Μπέγκα. Η πλατεία σε αυτήν την πλευρά ανοίγεται προς τη θέα.

Βορειοανατολικά εκτείνεται ο χώρος της Όασις, το καφενείο - εστιατόριο του Άρη Κωνσταντινίδη, ο οποίος μάλλον καλεί σε συνέχεια παρά ορίζει και τερματίζει το χώρο της πλατείας.

Στη Νότια πλευρά του οικοπέδου, βρίσκεται το Δικαστικό μέγαρο, έξω από την πλατεία και την ορίζει μόνο οπτικά με τον όγκο του.

Τα προβλήματα:

1. Κατακερματισμός του χώρου σε τέσσερα τμήματα:

α) το "ευρύ" πεζοδρόμιο μπροστά από το κτίριο της Περιφέρειας.

β) το χώρο που καταλαμβάνει η διερχόμενη λεωφόρος με την έντονη κίνηση οχημάτων και πεζών, τον χώρο στάθμευσης κρατικών οχημάτων προς την πλευρά της Περιφέρειας και τις δύο λωρίδες στάθμευσης, μία ανά κατεύθυνση. Η λειτουργία αυτή ενεργεί έντονα διαχωριστικά

γ) τον τριγωνικό χώρο που ορίζεται μεταξύ της λεωφόρου, των σιντριβανιών και των φυτεύσεων και λειτουργεί σήμερα ως ο κύριος ελεύθερος χώρος της πλατείας και τέλος

δ) τον "υπόλοιπο" χώρο. Τον "κρυμμένο" πίσω από τις φυτεύσεις και τις απολήξεις των κλιμακοστασίων του υπόγειου χώρου στάθμευσης, που σήμερα λειτουργεί ως άλσος και παρουσιάζει σημάδια εγκατάλειψης.

Η δένδροστοιχία μπροστά στην Περιφέρεια, η φύτευση της νησίδας που την καθιστά απροσπέλαστη σε κάθε άλλο σημείο της πλην των διαβάσεων, καθώς κι ο φωτισμός αποκλειστικά στα όρια του ελεύθερου τριγωνικού χώρου της πλατείας σε συνδυασμό με την σχεδόν απουσία φωτισμού στον υπόλοιπο χώρο, σημαίνουν και επιβεβαιώνουν τον λειτουργικό διαχωρισμό.

2. Οι απολήξεις των κλιμακοσταςίων του υπόγειου parking

(εικ.3)

Είναι ογκώδεις αν και κατασκευάστηκαν γυάλινες. Αναιρούν το ενιαίο του χώρου και αποκλείουν την πλατεία από τη θέα προς τη λίμνη και τις οροσειρές στα νοτιοανατολικά. Η φύτευση γύρω από αυτές, που προφανώς έγινε για να διασκεδάσει το μέγεθός τους, εντείνει το πρόβλημα. Η είσοδος δε σε αυτές γίνεται με τρόπο που τις καθιστά "κρυφές"

3. Η φύτευση και τα σιντριβάνια

(εικ.4)

Η φύτευση και τα σιντριβάνια είναι χωροθετημένα άστοχα. Αφαιρούν χώρο από τη βασική και κύρια λειτουργία της πλατείας δημιουργώντας, στην καλύτερη περίπτωση, ένα ασύλλιο στη νότια πλευρά του χώρου, προς το Δικαστικό Μέγαρο και στη χειρότερη, γυρίζοντας την πλάτη της πλατείας προς το κτίριο της Όασης αποκλείουν την είσοδό της από τον χώρο στον οποίο σχεδιαστικά και λειτουργικά αναφέρεται. Δίνει δε, η φύτευση, την εντύπωση πως στόχο έχει να κρύψει ατέλειες και όχι να δημιουργήσει χώρο προς χρήση.

4. Η σχέση με την Όαση

(εικ.5)

Τα σκάμματα- χωρίσματα κατά μήκος του ορίου της πλατείας με το χώρο της Όασης, λειτουργούν διαχωριστικά ως προς τους δύο χώρους ενώ φαντάζει αυτονόητη η λειτουργική ένωση και συνέχεια τους. Ο χώρος της πλατείας και ο εξωτερικός χώρος της Όασης ως αδιάκοπη συνέχεια.

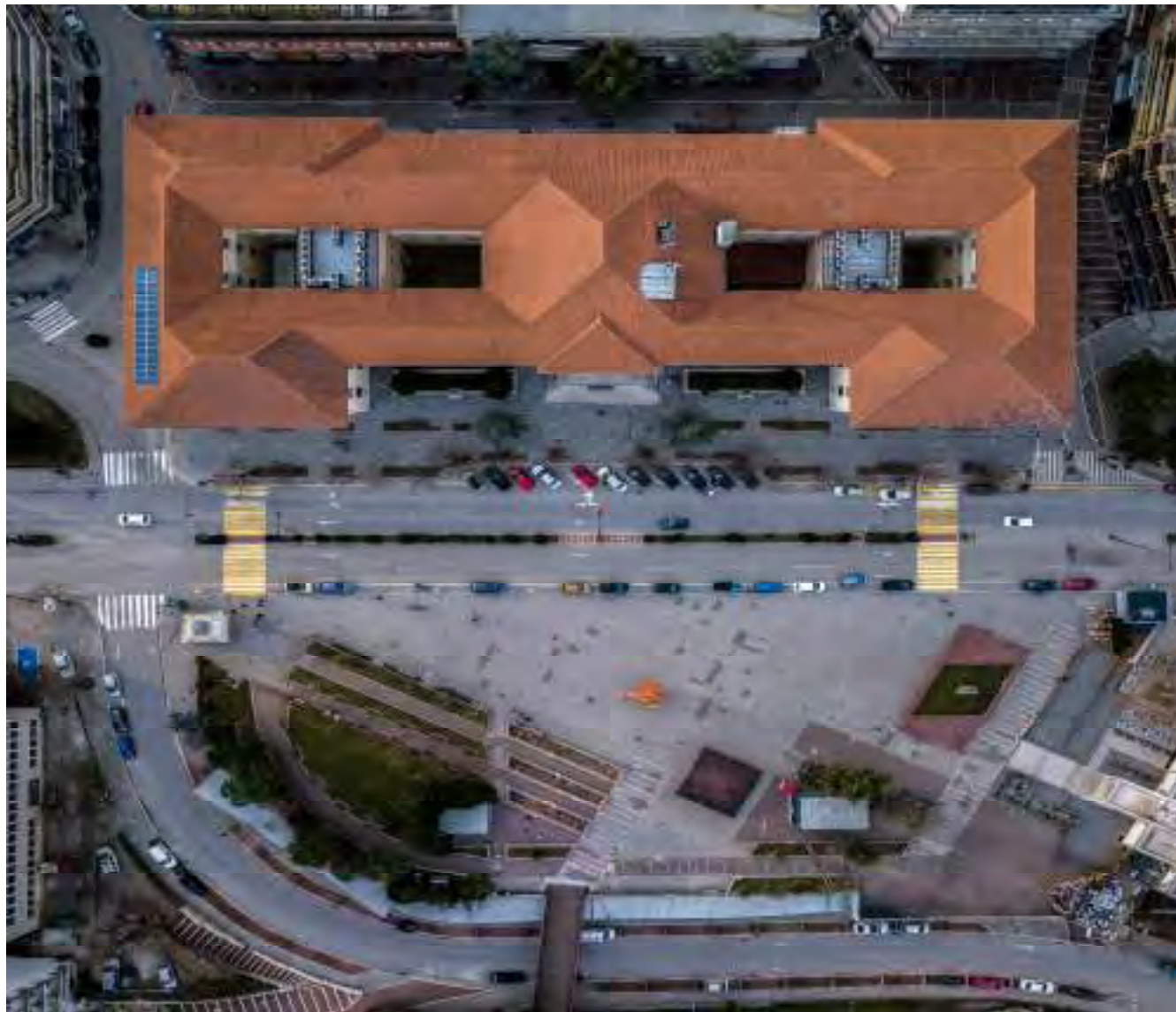
5. Η πίσω πλατεία

(εικ.6)

Το Νοτιοανατολικό άκρο της πλατείας παρουσιάζει σημάδια εγκατάλειψης και έχει μετατραπεί σε "πίσω χώρο".

ΠΡΟΤΑΣΗ

(ΕΙΚ.7)

Η πρότασή μας έθεσε τους παρακάτω στόχους:

Α. Αποκατάσταση της ενότητας του χώρου της Πλατείας συμπεριλαμβανομένου του χώρου που καταλαμβάνει η λεωφόρος και απόδοση του ενοποιημένου χώρου στην κύρια λειτουργία του, αυτή της "πλατείας". Αυτό είναι το κυρίαρχο πρόβλημα προς επίλυση.

Β. Ενίσχυση των ορίων του χώρου και σχεδιασμό της πλατείας, κατά το δυνατόν, περικλειστής, εσωτερικής και κατά συνέπεια, οικείας και φιλικής, παρά την δυσκολία του εγχειρήματος λόγω της διαρρέουσας φύσης του οικοπέδου από την απουσία αρχιτεκτονικής, δημόσιας ή ιδιωτικής, στα όριά του.

Γ. Συσχετισμό της πλατείας με τον παρακείμενο χώρο της Όασης

Δ. Σύνδεση της πλατείας με το πάρκο Κ. Μπέγκα.

Ε. Σύνδεση της πλατείας με την συμβολή των οδών Θεοδωρίδη, Τσιρογιάννη και Μπιζανίου στο νοτιοανατολικό άκρο της

ΣΤ. Σχεδιασμό της πλατείας, με οικοδομική ικανή να αντιμετωπίζει τις δύσκολες καιρικές συνθήκες και αστικό εξοπλισμό που να αντέχει σε βάνουση χρήση.

A. Προκειμένου να ενοποιήσουμε το χώρο παρέμβασης, προτείνουμε:

1. Ενιαία πλακόστρωση:

(εικ.8)

Το σύνολο του χώρου, όπως τον ορίσαμε παραπάνω, πλακοστρώνεται με κυβόλιθο και η πλακόστρωση λειτουργεί ως ενιαίο χαλί χωρίς να δημιουργεί χαράξεις .

2. Ανύψωση της στάθμης του δρόμου:

Το τμήμα του δρόμου μπροστά από κτίριο της Περιφέρειας ανυψώνεται και πλησιάζει στη στάθμη της υπόλοιπης πλατείας, ώστε να γίνεται αισθητό στους οδηγούς ότι βρίσκονται εντός της και όχι πως κυκλοφορούν σε μια λεωφόρο βαριάς κυκλοφορίας. Το ιδανικό για μας θα ήταν να υπάρχει μία ενιαία στάθμη, πράγμα που δεν ήταν εφικτό.

(εικ.8α)

3. Τροποποίηση νησίδας και κρασπέδων:

Η νησίδα κυκλοφορίας, όπως και τα κράσπεδα των πεζοδρομίων, διατηρείται αναγκαστικά, για την απρόσκοπτη κι ασφαλή χρήση της λεωφόρου από τους πεζούς-χρήστες της πλατείας. Αφαιρούνται οι υπάρχοντες θάμνοι και επιστρώνεται με το ίδιο υλικό που χρησιμοποιείται στην υπόλοιπη έκταση.

(εικ.8α.1)

4. Αφαίρεση δέντρων:

Από την δεντροστοιχία μπροστά από το δημόσιο κτίριο, αφαιρούνται δύο δέντρα, που βρίσκονται μπροστά από την είσοδό του και αποτελούν χωρικό και οπτικό εμπόδιο στην ενοποίηση του χώρου.

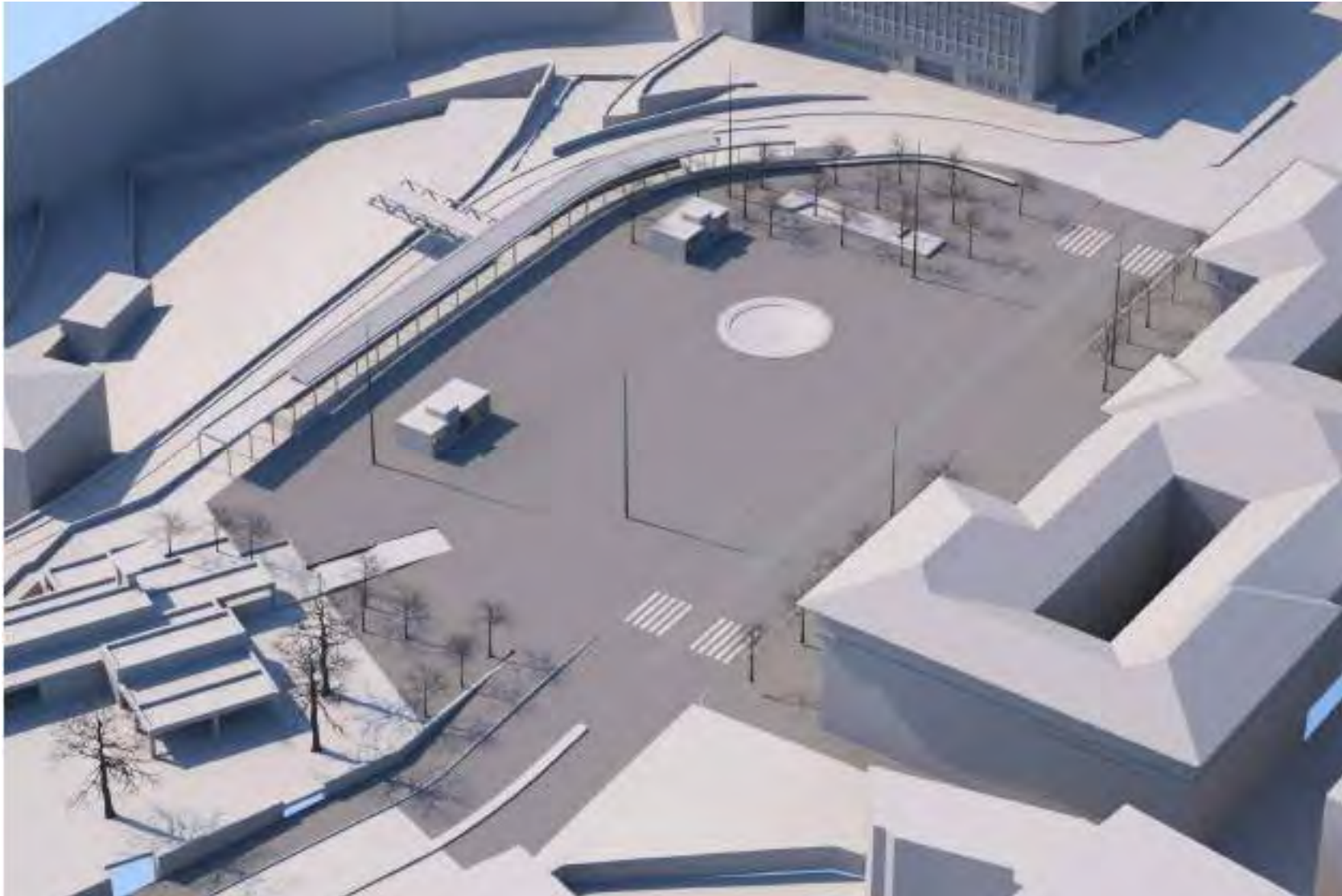
(εικ.8β)

(εικ.8β.1)

5. Απαγόρευση στάθμευσης:

Απαγορεύουμε τη στάση και τη στάθμευση και στις δύο πλευρές της λεωφόρου. Για την αποφυγή δημιουργίας κατάλληλων συνθηκών για "διπλοπαρκάρισμα" μειώνουμε το πλάτος του οδοστρώματος.

(εικ.8γ)

6. Φωτισμός:

Στόχος της φωτιστικής μελέτης είναι να κυριαρχεί στην πλατεία ο φωτισμός και όχι τα φωτιστικά σώματα που θα επιλεγούν, ώστε να είναι "αόρατα" και οι ιστοί στους οποίους αναρτώνται να είναι οι ελάχιστοι δυνατοί.

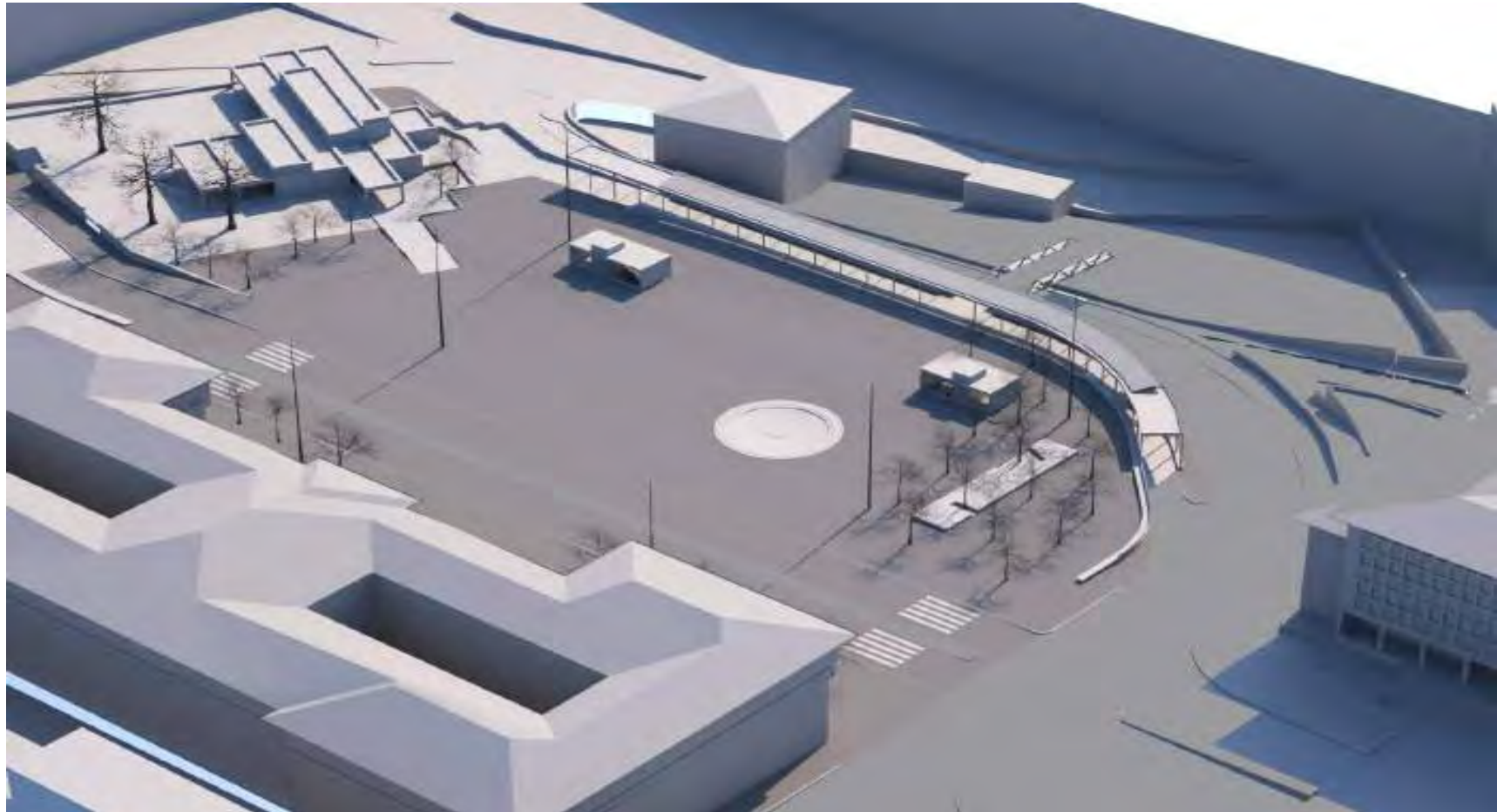
Ο χώρος αντιμετωπίζεται ως ενιαίος και φωτίζεται σε ολόκληρη την έκτασή του ώστε να μην σχηματίζονται "νεκρές", αφώτιστες περιοχές και να αναιρεθεί η εικόνα του αυτοκινητόδρομου της λεωφόρου. Επίσης, τοποθετείται επιδαπέδιος φωτιστικός κάναβος, ώστε να ενισχυθεί η αίσθηση της ενότητας του χώρου το βράδυ. Εκτός του βασικού φωτισμού θα υπάρχει η δυνατότητα φωτιστικών σεναρίων ανάλογα με την ώρα και τη συνθήκη.

(ΕΙΚ.9)

7. Υδάτινη επιφάνεια.

Σχεδιάσαμε μια μεγάλη κυκλική επιφάνεια –σιντριβάνι, με υπερσύγχρονους μηχανισμούς πολλαπλών σεναρίων, στο κέντρο περίπου της συνολικής έκτασης της νέας πλατείας που λειτουργεί ενοποιητικά και σαν κέντρο της σύνθεσης. Είναι ένα στοιχείο δροσισμού, οπτικής χαράς , αλλά και στοιχείο βιωματικής προσέγγισης του νερού, με τον τρόπο που αυτό χαρακτηρίζει την πόλη μας.

(εικ.10)

8. Απολήξεις κλιμακοστασίων:

Οι απολήξεις των κλιμακοστασίων του υπόγειου χώρου στάθμευσης εντάσσονται στο χώρο της πλατείας και δεν αποκρύβονται. Μειώνεται το ύψος τους και αφήνονται να προεξέχουν μόνο οι απολήξεις των ανελκυστήρων. Η πλακόστρωση της πλατείας εισέρχεται στο εσωτερικό τους και χάρη στα διάφανα υαλοστάσια που ορίζουν το χώρο τους, αυτός γίνεται μέρος της πλατείας. Η σύμμεικτη μπετονένια κατασκευή που τα στεγάζει, ανοίγεται πέραν του σημερινού ορίου τους, δημιουργώντας έναν ημιυπαίθριο χώρο μπροστά από κάθε είσοδο, καθιστώντας τις εισόδους αυτές ευκρινώς σημαινόμενες και λειτουργικές.

(εικ.10α)

(εικ.10α.1)

Οι απολήξεις των κλιμακοστασίων γίνονται απόλυτα διαφανείς και σχεδόν εξαφανίζονται. Αφήνουν το χώρο και το μάτι του χρήστη να περάσει δια μέσω τους, ως να μην υπάρχουν.

(εικ.11)

9. Διώροφη μεταλλική στοά.

Στο νοτιοανατολικό άκρο του οικοπέδου σχεδιάζουμε διώροφη μεταλλική στοά. Καταλαμβάνει το χώρο του σημερινού μεταλλικού στεγάστρου - εισόδου του υπόγειου χώρου στάθμευσης και στην κάτω στάθμη της διατηρεί την ίδια λειτουργία.

(εικ.11α)

Ο όροφός της στήνεται συνεπίπεδα με το δάπεδο της πλατείας επεκτείνοντας το χώρο της κατά το πλάτος της στοάς. Δημιουργείται, κατ' αυτόν τον τρόπο, ένας τερματικός χώρος – κτίριο, το οποίο προσδίδει λειτουργία στο απώτατο όριο του οικοπέδου.

(εικ.11β)

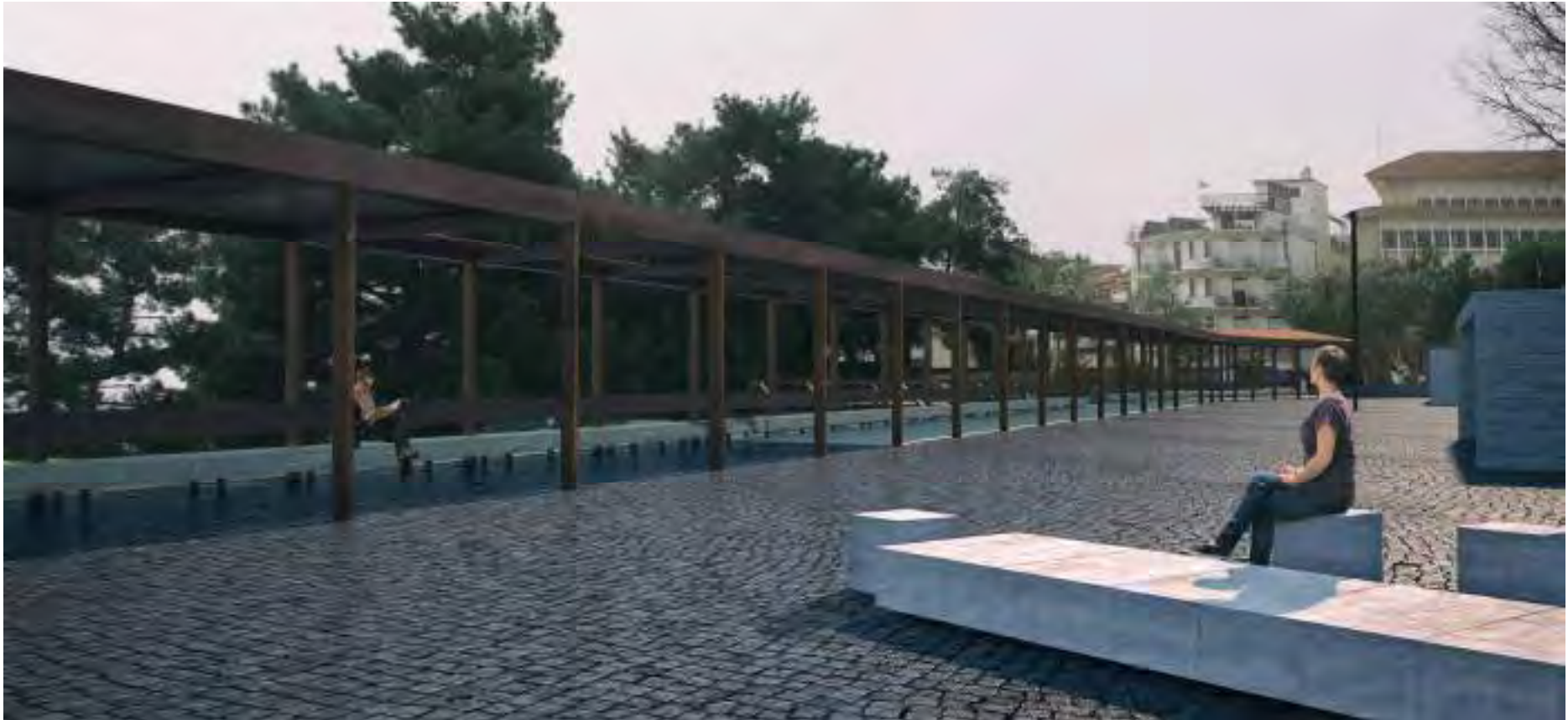
(εικ.11β.1)

Εκεί σχεδιάζεται επίμηκες ξύλινο καθιστικό, καθ' όλο το μήκος της στοάς, υπό την σκιά του στεγάστρου και με θέα τόσο προς ολόκληρο το εσωτερικό της πλατείας όσο και προς την λίμνη. Ο χώρος αυτός γίνεται το βασικό καθιστικό της πλατείας. Μπορεί δε να χρησιμοποιηθεί ως χώρος που θα φιλοξενεί περιοδικές εκθέσεις ή ως φόντο μιας λυόμενης εξέδρας πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Δια μέσω αυτής της στοάς περνά κανείς στην υπάρχουσα μεταλλική γέφυρα και κινείται προς το πάρκο Κ. Μπέγκα.

Ο πρώην "πίσω χώρος" μετατρέπεται σε πρωταγωνιστή.

Β. Η διώροφη αυτή στοά λειτουργεί και υπέρ του δεύτερου στόχου της μελέτης μας, της ενίσχυσης των ορίων του χώρου:

(εικ.11γ)

Η τοποθέτηση της στοάς στο όριο της πλατείας ορίζει το τέρμα της ευκρινώς. Η στέγη της στοάς, κλίνει προς το εσωτερικό της πλατείας για να εντείνει το αίσθημα εσωτερικότητας που προσπαθούμε να προσδώσουμε στο χώρο. Ο χώρος παύει να διαρρέει προς τη θέα.

(εικ.11δ)

Η θέα καδράρεται δια μέσω της νέας αραχνοϋφαντης κατασκευής. Αξίζει να αναφερθεί ότι παράλληλα, επανασχεδιάζεται η όψη του υπόγειου πάρκινγκ, που ουσιαστικά αποτελεί και όψη της πλατείας.

(εικ.11ε)

Στο νότιο άκρο της πλατείας, στο χώρο που πλησιάζει προς το Δικαστικό Μέγαρο, δημιουργούμε ζώνη φύτευσης που οριοθετεί την πλατεία στην πλευρά αυτή. Αφαιρούνται τα διακοσμητικά παρτέρια φύτευσης και σχεδιάζουμε στο χώρο ένα μεγάλο μαρμάρινο καθιστικό κάτω από μία «πράσινη πυλωτή». Στην απέναντι πλευρά, σε αυτήν της Όασης, τον ίδιο ρόλο παίζει η σημερινή φύτευση του υπαίθριου χώρου του αναψυκτηρίου, την οποία επεκτείνουμε ελαφρώς και μέσα στο χώρο της πλατείας , έτσι ώστε να λειτουργήσει ενοποιητικά και ως στοιχείο ώσμωσης των δύο χώρων.

Γ. Ο συσχετισμός της πλατείας με το χώρο της Όασης

(ΕΙΚ.12)

(εικ.12.1)

(εικ.12.2)

Ο υπαίθριος χώρος της Όασης μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει σε συνέχεια και άμεση σχέση με την πλατεία, ως ο χώρος αναψυχής της. Άλλωστε αυτός ακριβώς είναι ο χαρακτήρας της λειτουργίας της.

(εικ.12α)

Καταργείται το σιντριβάνι που βρίσκεται μπροστά ακριβώς στην είσοδο του κτιρίου της Όασης αναιρώντας τη λειτουργία της. Αποκαθιστούμε τη σχέση του αναψυκτηρίου με την πλατεία και προκειμένου να τονίσουμε τη σημασία του, επεκτείνουμε τη χαρακτηριστική πλακόστρωσή της εισόδου του αξονικά αρκετά μέτρα μέσα στην ενιαία πλακόστρωση του κυβόλιθου.

(εικ.12β)

Επίσης, αντικαθιστώνται τα υπάρχοντα παρτέρια διαχωρισμού με ράμπα μικρής κλίσης και πλακόστρωσης κυβόλιθου μέχρι αυτή να συναντήσει την πλακόστρωση του υπαίθριου χώρου της Όασης. Στο χώρο της ράμπας αυτής φυτεύουμε δένδρα παρόμοια με αυτά της Όασης ώστε οι χώροι να αλληλοπεριχωρηθούν.

Δ. Σύνδεση της πλατείας με το πάρκο Κ. Μπέγκα.

(εικ.13)

Η υπάρχουσα γέφυρα που συνδέει την πλατεία με το πάρκο Κ. Μπέγκα, κατασκευαστικά και λειτουργικά συσχετίζεται με τη νέα δώροφη μεταλλική στοά της πλατείας. Δια μέσω αυτής, της στοάς, μπορεί κανείς να μεταβεί προς τη γέφυρα και το παρακείμενο πάρκο.

Κατά τη γνώμη μας η σύνδεση αυτή θα ολοκληρωθεί με το σχεδιασμό νέου, αρτιότερου, κλιμακοστασίου καθόδου από την υπάρχουσα γέφυρα προς το πάρκο.

Ε. Το Νέο Κλιμακοστάσιο.

(εικ.14)

Σχεδιάζουμε νέο κλιμακοστάσιο, το οποίο δημιουργεί νέα πρόσβαση στην Πλατεία από την περιοχή της Καλούτσιανης. Αποτελεί δομική παρέμβαση στην ευρύτερη περιοχή που αναβαθμίζει την πίσω όψη της Όασης και της περιοχής κάτω από την Πλατεία γενικότερα. Αναιρεί τις συνθήκες απομόνωσης του βορειοανατολικού ακραίου χώρου της Πλατείας και της συμβολής των οδών κάτω από αυτή. Σε συνδυασμό με τη μεταλλική στοά και το μπετονένιο καθιστικό του νότιου άκρου της Πλατείας δημιουργεί ένα "διάδρομο" περιπάτου και στάσεων, που ξεκινάει από την περιοχή της αφετηρίας των λεωφορείων κάτω από την Όαση και καταλήγει στο Δικαστικό Μέγαρο.

(εικ.14.1)

(εικ.14.2)

Σχεδιάστηκε μεπετονένια, ενώ τα σκαλοπάτια θα κατασκευαστούν από συμπαγή λιθοσώματα ίδιου υλικού με αυτό του κυβόλιθου με τον οποίο θα στρωθεί το δάπεδο της πλατείας. Η κατασκευή της, δημιουργεί κάτω από αυτή, δώροφο χώρο που μπορεί να πάρει χρήσεις αποθηκευτικές και μηχανοστασίου του υδάτινου κοίλου της πλατείας.

Στο κεντρικό πλατύσκαλο του κλιμακοστασίου σχεδιάστηκε διακριτική πρόσβαση προς την πίσω είσοδο της Όασης και το χώρο των πεύκων και μικρό καθιστικό.

(εικ.15)

ΣΤ. Η οικοδομική της λύσης. Ο αστικός εξοπλισμός της πλατείας.

Γνώμονας για την επιλογή των υλικών και της οικοδομικής της λύσης μας ήταν: α) Η αισθητική τελείωση της πρότασής μας, β) η αντοχή των προτεινόμενων υλικών και των κατασκευών στις αντίξοες καιρικές συνθήκες με τις ακραίες θερμοκρασιακές διαφοροποιήσεις που ισχύουν στην πόλη των Ιωαννίνων, γ) η δυνατότητα των υλικών και των κατασκευών να αντέχουν σε βίαιη - βανδαλιστική χρήση, και δ) η έλλειψη μιας νοοτροπίας συντήρησης και φροντίδας των δημόσιων χώρων και των δημόσιων κατασκευών.

Ο αστικός εξοπλισμός που προτείνεται, είναι σχεδιασμένος μαζί με τη λύση, μέρος αυτής, και δεν έρχεται ένθετος ως επιλεγμένα τεμάχια από κάποιον κατάλογο, πλην των φωτιστικών.

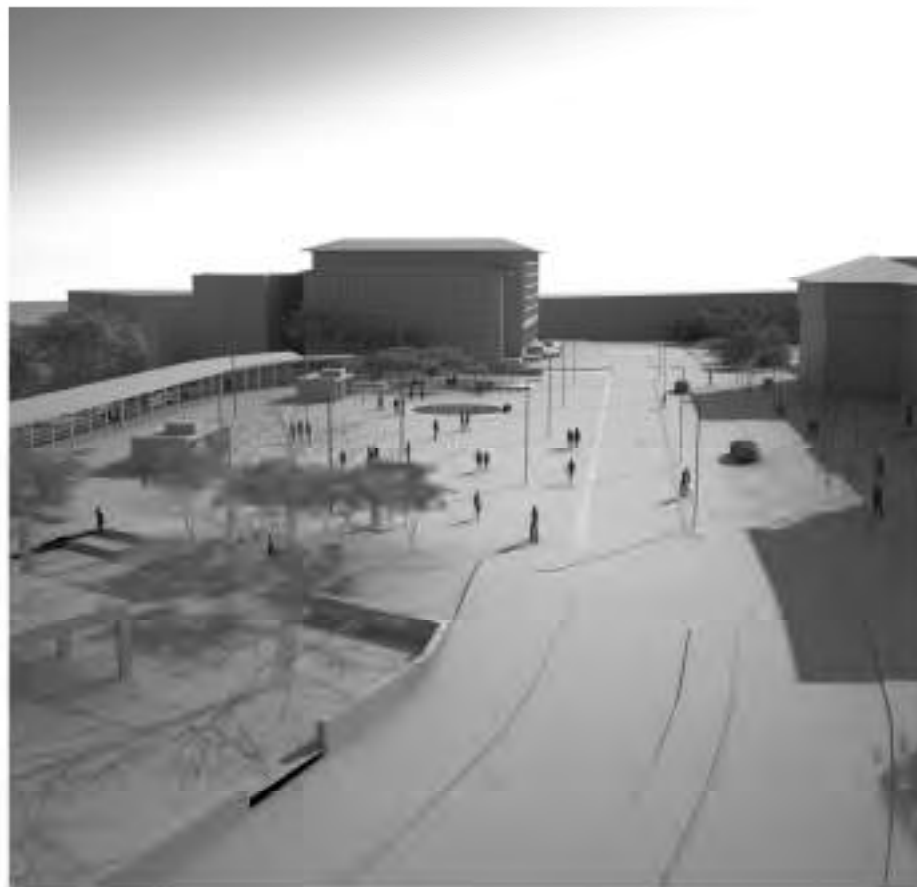
Η πλακόστρωση προκειμένου να είναι ανθεκτική στις καιρικές συνθήκες, επιλέχτηκε να είναι πλακόστρωση κυβολίθων ικανοποιητικών διαστάσεων από σκληρή πέτρα.

Η μεταλλική στοά- στέγαστρο κι όλα τα μεταλλικά στοιχεία θα κατασκευαστεί από προ οξειδωμένο χάλυβα Corten για την απουσία ανάγκης συχνής συντήρησής τους.

Οι μπετονένιες κατασκευές, ένα μπετονένιο καθιστικό και η όψη του υπόγειου χώρου στάθμευσης, θα κατασκευαστούν από ανθεκτικό σκυρόδεμα, ενισχυμένο με κατάλληλα πρόσμικτα και θα επαληφθούν με ειδικά συντηρητικά και αντιγκράφιτι υλικά.

Τα καθιστικά της νέας πλατείας θα κατασκευαστούν έτσι ώστε να είναι αδύνατο να ξηλωθούν ή να βανδαλιστούν σε τέτοιο βαθμό που να είναι αδύνατη η χρήση τους. Το ξύλινο επίμηκες καθιστικό θα κατασκευαστεί από σύνθετης διατομής ξυλεία και δοκούς μεγάλων διαστάσεων, ενώ το μαρμάρινο καθιστικό από τεμάχια όγκου μεγάλων διαστάσεων, βυθισμένων στο έδαφος.

Τέλος, το σύνολο σχεδόν των φωτιστικών στοιχείων τοποθετούνται σε έξι φωτιστικούς πυλώνες 18 μέτρων, οι οποίοι αναφέρονται στο σύνολο του χώρου της πλατείας. Με ξεχωριστά φωτιστικά φωτίζονται οι περιοχές φύτευσης και το υδάτινο κοίλο.

(εικ.16)